

Cliëntervaring over Boogh Behandeling

Binnen Boogh worden er verschillende vormen van behandeling gegeven door een multidisciplinair team van deskundigen. Eén van de mogelijkheden is beeldende therapie, onder begeleiding van een creatief vak therapeut. Vaak zijn mensen in eerste instantie wat sceptisch over deze behandelvorm. Ze vinden zichzelf niet creatief en zien geen verband met hun hersenletsel, laat staan dat ze verwachten dat het hen kan helpen. Hieronder lees je het verhaal van een cliënt, die dit mooi weerspiegelt én zichzelf het tegendeel bewijst!

Beeldende therapie

Bij de intake was beeldende therapie al ter sprake gekomen en mijn reactie was duidelijk. *“Eén van de modules die je dan gaat volgen, is Beeldende therapie”. Mijn hoofd maakte nu echt overuren en het enige dat ik kon uitbrengen, was “Ik wil best 1 les meemaken, maar daar houdt het ook mee op”.*

Dan is het zover en loop je het lokaal binnen. Het voelde als de middelbare school, de handenarbeidles in zo'n lokaal dat helemaal ademt van verf, krijtjes, penselen en klei; ook zoiets gruwelijks

Colette, de behandelaar die beeldende therapie geeft bij Boogh, stelde ons (mij in ieder geval wel!) op ons gemak met woorden als “Je hoeft niet goed te kunnen tekenen, schilderen of iets anders; daar gaat het niet over”.

Zelf dacht ik nog “Maar waar gaat het dan wel over?”.

Ik kan heel kort zijn: ik kan niet tekenen, kan wel tussen de lijntjes kleuren (vinden onze kleindochters trouwens héél knap), kan zeker niet boetseren en schilderen vind ik lastig. Met andere woorden: Colette had een hele klus aan mij.

Een bijeenkomst duurt 2 uur en aan het begin dacht ik echt “Hoe kom ik deze 2 uur door?!”. Eerlijk: ik vond het jammer dat de 2 uur voorbij waren en keek daarbij al uit naar de volgende week!

Maar, wat **is** beeldende therapie nu precies?

Mijn uitleg is, dit zal voor ieder ander anders zijn, dat je uitbeeldt wat er in je hoofd gaande is. Dit kan bijvoorbeeld door middel van tekenen, schilderen, boetseren, knip- en plakwerk.

Colette had vaak aan het begin van de bijeenkomst een verhaal dat weer een connectie had met de cognitieve therapie van diezelfde dag. Zo kun je je ei kwijt om het maar simpel te zeggen.

Niet alles heb ik als “leuk” ervaren, er waren zeker ook opdrachten waar ik niets mee kon, bijvoorbeeld boetseren.

Graag zou ik twee bijeenkomsten kort willen benoemen.

Een opdracht naar aanleiding van een verhaal

Over die verhalen van Colette; zij nam dat mee en deelde dat uit: geweldig en iedere keer verbaasde ik mij erover hoe de link met hersenletsel werd gelegd.

Neem bijvoorbeeld het verhaal van de 2 emmers. Dit gaat over een waterdrager in India die aan een juk, welke over zijn schouders hangt, 2 emmers draagt. Iedere dag weer. Hij loopt met lege emmers naar een waterput en met 2 volle emmers loopt hij terug naar het huis van zijn (noem het maar zo) werkgever.

Hij komt daar echter niet met 2 volle emmers aan; 1 emmer is namelijk gebarsten en daar sijpelt water uit op zijn weg naar het huis. Dat water valt aan de kant van de weg op het gras en daar gaan bloemen bloeien.

Ik zou je haast uitnodigen dit verhaal te lezen en de link te leggen met Niet Aangeboren Hersenletsel. Je kunt emotioneel worden van dit verhaal want het lijkt **jouw** verhaal!

Vanuit dat standpunt had Colette vervolgens een opdracht bedacht, welke aan het einde van de bijeenkomst besproken werd.

Zó bijzonder!

Drieluik

Het andere wat helemaal geweldig was, was het maken van een drieluik.

Je kreeg een stapel tijdschriften voor je, 3 grote vellen papier en lijm. De 3 vellen papier staan voor verleden, heden en toekomst.

Het is haast wonderbaarlijk te noemen hoe inventief je bent in het zoeken van plaatjes, welke betrekking hebben op die 3 fases in je leven. Zo heb ik bijvoorbeeld, héél toevallig, een zin uit één van mijn favoriete films gevonden! Gone with the wind "After all, tomorrow is an other day. I think about that tomorrow; not now."

Door op deze manier te kijken naar je leven kom je tot verrassende inzichten. Namelijk dat het leven, in mijn geval na mijn ongeluk, nog zeer waardevol is ondanks je beperkingen!

Dank je wel, Colette!

Door: Katja Jhakrie

Op de volgende pagina's zie je het drieluik dat Katja heeft gemaakt.

Verleden

KATIJA Oude IK 22-6-20

Heden

Toekomst

